

عنوان مقاله:

سقط درمانی و آسیب شناسی اجتماعی آن

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اجتماعی - روانشناختی زنان، دوره 2، شماره 6 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسنده:

فریبا حاجی علی - استادیار و عضو هیات علمی دانشکده الاهیات، دانشگاه الزهراء(س)

خلاصه مقاله:

اگر چه سقط جنین به نظر بسیاری از فقها، با توجه به تصریح قرآن کریم، حرام است، اما می توان با توجه به تغییر عنوان این موضوع، یعنی با طرح عنوان جدید سقط درمانی، حکم ثانویه ی جدیدی برای سقط قائل شد و در موارد ویژه آن را روا دانست: مواردی که بارداری یا زایمان دشواری و تنگنا برای مادر یا فرزند در پی داشته باشد و به آسیب جانی یا از دست رفتن سلامتی آن ها بیانجامد؛ هنگامی که مادر در شرایط روانی دشوار قرار گیرد و توان ادامه ی بارداری را نداشته باشد؛ یا موارد ناهنجاری های جنینی و نقص اندام. در این حکم فرقی میان پیش یا پس از دمیده شدن روح وجود ندارد، چرا که تفاوت بین این دو مرحله، تنها تفاوت بین بالقوه بودن انسان و بالفعل بودن اوست. اگر بگوییم که دو حکم شرعی، یعنی وجوب فقط حفظ جان مادر، و ناروایی سقط جنین، با هم نمی خواند و در عمل مزاحم هم است، به گونه ئی که اگر بخواهیم به یکی عمل کنیم، دیگری را زیر پا گذاشته ایم، می توان این نا هم خوانی را با توجه به میزان اهمیت هر یک برطرف کرد. بدین سان که حکمی را که اهمیت بیشتری دارد بر حکم دیگر برتری دهیم، و حکمی را که زیان کم تری دارد، پیش تر بدانیم (وجوه برتری هر حکم در شرایطی ویژه جای درنگ دارد)؛ و سرانجام، اگر هیچ وجه برتری نیاقتیم، این دو حکم را از هر روی با هم برابر و مادر را آزاد بدانیم یکی را برگزیند: یا حفظ جان خود، یا حفظ جان فرزند خود، و بدین سان سقط جنین را به او واگذاریم.

کلمات کلیدی:

جنین، ناهنجاری های جنینی، سقط درمانی، سقط جنین طبیعی، سقط جنین ضربه ئی، سقط جنین جنائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1318842>

